

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2025/415

ze dne 13. prosince 2024,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1114, pokud jde o regulační technické normy upřesňující úpravu kapitálových požadavků a minimální prvky programů zátěžových testů pro vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/1114 ze dne 31. května 2023 o trzích kryptoaktiv a o změně nařízení (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 1095/2010 a směrnic 2013/36/EU a (EU) 2019/1937 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 35 odst. 6 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Požadavky stanovené v čl. 35 odst. 3 a 5 nařízení (EU) 2023/1114 se použijí také na instituce elektronických peněz vydávající významné elektronické peněžní tokeny v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, a pokud to příslušný orgán požaduje podle čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení, na instituce elektronických peněz vydávající elektronické peněžní tokeny, které nejsou významné.
- (2) Při posuzování okolností, za kterých se od vydavatelů tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů vyžaduje vyšší kapitál, by příslušné orgány měly zvážit dopad, který by mohlo mít selhání tokenů na finanční stabilitu, včetně rozsáhlých zpětných výměn, spuštění prodejů za extrémně zvýhodněné ceny v důsledku finančních potíží rezervních aktiv nebo výběru vkladů, což by mohlo způsobit významné narušení trhu, možné negativní důsledky pro financování a systémová rizika v celém finančním systému.
- (3) Vzhledem k novosti tokenů vázaných na aktiva a elektronických peněžních tokenů a jejich vydavatelů neexistuje žádný univerzální rámec pro posouzení rizik. Proto by při rozhodování o tom, zda je zvýšení kapitálových požadavků oprávněné, měly příslušné orgány provést posouzení všech příslušných vydavatelů případ od případu na základě rozsáhlého posouzení všech relevantních rizikových kritérií stanovených v čl. 35 odst. 3 nařízení (EU) 2023/1114. Požadavek na případné zvýšení kapitálových požadavků by měl záviset na konkrétních okolnostech jednotlivých vydavatelů. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, kteří podléhají těmto kapitálovým požadavkům, by měli být vždy adekvátně kapitalizováni s ohledem na rizika, kterým čelí. Pro uvedené rozsáhlé posouzení a vyhodnocení by měly být použity všechny dostupné relevantní historické a aktuální informace. Obecně platí, že zvýšení kapitálových požadavků by mělo být požadováno pouze v případě, že existuje vyšší stupeň rizika, který ještě není kryt, a opatření příslušného vydavatele nejsou dostatečně účinná ke snížení těchto rizik.
- (4) Pokud příslušný orgán požaduje zvýšení kapitálových požadavků vydavatele tokenů, měla by být lhůta stanovená pro splnění tohoto zvýšení co nejkratší, neboť příslušný vydavatel, který uplatňuje řádné a účinné řízení rizik, by měl být vždy dostatečně kapitalizován s ohledem na rizika, kterým čelí.
- (5) Pokud příslušný orgán dojde k závěru, že rizika, včetně volatility, spojená s konkrétním tokenem vázaným na aktiva nebo elektronickým peněžním tokenem by mohla vést k významnému zhoršení finanční situace příslušného vydavatele nebo ovlivnit jeho finanční stabilitu, měl by příslušný orgán stanovit příslušnému vydavateli kratší lhůtu pro navýšení kapitálu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 150, 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.

- (6) S cílem zajistit, aby vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů přijímali správná rozhodnutí o řízení rizik, měli by tito vydavatelé a jejich relevantní příslušné orgány rozumět finančním a operačním rizikům, která jsou spojena se zvýšeným používáním tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů. Kromě toho by měli zvážit propojení s ekosystémem vydavatelů tokenů v širším smyslu a přirozenou provázanost s tradičním finančním sektorem vyplývající z držených rezerv aktiv. Je proto nezbytné přesněji vymezit zátěžové testy solventnosti a rizika likvidity vydavatelů.
- (7) Pomocí zátěžového testu likvidity by měl být analyzován dopad tzv. rizika runu, kterým se rozumí náhlý nárůst žádostí o zpětnou výměnu tokenů, jenž vede k nucenému prodeji rezervních aktiv zajišťujících tokeny. Je proto nezbytné stanovit minimální prvky zátěžového testování likvidity, například ty, které se týkají správy a řízení, datové infrastruktury, kategorizace rizik a četnosti.
- (8) Aby se zajistilo, že výsledky zátěžového testu budou stále relevantní, měl by být zátěžový test solventnosti u vydavatelů významných tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů prováděn čtvrtletně a u vydavatelů tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, které nejsou významné, pololetně. Zátěžový test likvidity by se měl provádět každý měsíc.
- (9) Zátěžové testy by měly zohledňovat závažné, avšak věrohodné scénáře finančních a nefinančních obtíží, jako jsou likviditní šoky, úvěrové šoky, úrokové šoky a šoky směnných kurzů, riziko zpětné výměny, provozní šoky a šoky způsobené třetími stranami. Měly by rovněž zajistit, aby byly zavedeny vnitřní systémy správy a řízení a příslušné datové infrastruktury, které vydavatelům tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů a příslušným orgánům umožní porozumět příslušným charakteristikám, kvantifikovat rizika a shromáždit důkazy o tom, že tito vydavatelé průběžně účinně alokují a zmírňují rizika.
- (10) Hlavní zásadou je, že programy zátěžových testů by se měly řídit podobnými pravidly a přístupem jako zátěžové testování úvěrových institucí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽²⁾. Avšak vzhledem k tomu, že rizika činností souvisejících s kryptoaktivami poskytovaných vydavateli tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, kteří nejsou úvěrovými institucemi, se liší od rizik úvěrových institucí, je nutné pro účely zátěžových testů seskupit činnosti související s kryptoaktivami do jiných kategorií rizik. Seskupení činností a rizik souvisejících s kryptoaktivami by navíc mělo zajistit, že vydavatelé příslušných tokenů a příslušné orgány budou schopni identifikovat všechny funkce, procesy a subjekty spolu s jejich souvisejícími riziky, včetně všech environmentálních, sociálních a správních faktorů, a zjistit případné problémy nebo rizika. Taková zjištění by měla usnadnit navrhování a přiřazování konkrétních rizikových scénářů v souvislosti s různými činnostmi příslušného vydavatele. Scénáře by měly být přesně vymezeny, aby bylo možné kvantifikovat jejich potenciální dopad, rozsah možných ztrát a míru věrohodnosti spojenou s konkrétními zjištěnými rizikovými scénáři. Při zjišťování konkrétních rizik by proto příslušný vydavatel měl určit časový rámec zátěžového scénáře, který by měl u zátěžového testu solventnosti činit tři roky a u zátěžového testu likvidity až jeden rok.
- (11) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví (EBA).
- (12) Orgán EBA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽³⁾,

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na následující vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů:

- a) vydavatele tokenů vázaných na aktiva;
- b) instituce elektronických peněz vydávající významné elektronické peněžní tokeny;
- c) instituce elektronických peněz vydávající elektronické peněžní tokeny, které nejsou významné, pokud to vyžaduje příslušný orgán podle čl. 58 odst. 2 nařízení (EU) 2023/1114.

Článek 2

Postup

1. Příslušný orgán domovského členského státu (dále jen „příslušný orgán“) poskytne vydavateli tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů návrh svého rozhodnutí požadovat navýšení kapitálu v souladu s čl. 35 odst. 3 nařízení (EU) 2023/1114, přičemž náležitě zohlední stanoviska vyjádřená příslušným vydavatelem.
2. Návrh uvedený v odstavci 1 stanoví:
 - a) částku, o kterou musí být kapitál navýšen, a procentní podíl vyšší, než je výše rezervy aktiv vyplývající z použití čl. 35 odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nařízení (EU) 2023/1114;
 - b) příslušné odůvodnění vyššího stupně rizika;
 - c) zda tento vyšší stupeň rizika může mít podstatný dopad na finanční situaci příslušného vydavatele nebo na finanční stabilitu širšího finančního systému;
 - d) zda tento vyšší stupeň rizika vzniká nezávisle na modelu správy a řízení příslušného vydavatele nebo jeho obchodním modelem;
 - e) lhůtu, ve které příslušný vydavatel navýší svůj kapitál v souladu s článkem 3.
3. Vydavatel tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů se vyjádří k jakémukoli z prvků uvedených v odstavci 2 do 25 pracovních dnů od obdržení návrhu.
4. Příslušný orgán oznámí vydavateli tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů své konečné rozhodnutí, které zahrnuje prvky uvedené v odstavci 2.
5. Vydavatel tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů předloží příslušnému orgánu do 25 pracovních dnů od obdržení rozhodnutí uvedeného v odstavci 4 podrobný plán navýšení kapitálu ve lhůtě stanovené příslušným orgánem. Plán obsahuje:
 - a) časově vymezené kroky, konkrétní opatření a postupy k provedení navýšení ve stanovené lhůtě;
 - b) potvrzení, že předpokládané použití položek kapitálu a kapitálových nástrojů ke splnění požadavku na navýšení plně odpovídá podmínkám stanoveným v čl. 35 odst. 2 nařízení (EU) 2023/1114.
6. Pokud je lhůta podle článku 3 stanovená pro dokončení navýšení kapitálu delší než tři měsíce, informuje vydavatel tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů příslušné orgány každý měsíc o pokroku v provádění plánu.
7. V případě, že některého kroku nebo postupu nelze dosáhnout ve lhůtě respektující požadavky stanovené v článku 3, vydavatel tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů o tom neprodleně informuje příslušný orgán.

8. Příslušný orgán pečlivě sleduje provádění plánu.

9. Pokud bylo zřízeno kolegium podle čl. 119 odst. 1 nařízení (EU) 2023/1114, příslušný orgán průběžně informuje Evropský orgán pro bankovnínictví o všech informacích uvedených v odstavcích 2 až 8, včetně návrhu a konečného rozhodnutí, plánu a veškerých příslušných aktualizací.

Článek 3

Lhůta

1. Aniž je dotčen odstavec 2, stanoví příslušný orgán vydavateli tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů lhůtu pro přizpůsobení se vyšším kapitálovým požadavkům stanoveným na základě posouzení příslušného orgánu podle čl. 35 odst. 3 nařízení (EU) 2023/1114, která nesmí být delší než šest měsíců od oznámení konečného rozhodnutí uvedeného v čl. 2 odst. 4.

2. Při stanovení lhůty, v níž se má vydavatel tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů přizpůsobit vyšším kapitálovým požadavkům, příslušný orgán zohlední případný vyšší stupeň rizika, který může mít podstatný dopad na finanční stabilitu širšího finančního systému nebo vydavatele, a případné nedostatky ve správě a řízení příslušného vydavatele nebo v jeho obchodním modelu.

Článek 4

Kritéria

Při přijímání rozhodnutí uvedeného v čl. 35 odst. 3 nařízení (EU) 2023/1114 musí příslušný orgán zvážit všechna následující kritéria pro posouzení rizik:

- a) zda je pravděpodobné, že vydavatel tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů během následujících 12 měsíců poruší požadavky uvedené v čl. 34 odst. 1, 8 a 10 a člancích 36 až 39 nařízení (EU) 2023/1114, a to tak, že posoudí, zda se u vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů vyskytují potenciální nedostatky nebo slabá místa při uplatňování všech požadavků stanovených v článku 34 a v člancích 36 až 39 nařízení (EU) 2023/1114;
- b) zda je zajištěna zpětná výměna v nominální a tržní hodnotě za běžných nebo napjatých tržních podmínek;
- c) zda existuje zvýšené riziko významného zhoršení hodnoty rezervních aktiv nebo finanční situace vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů;
- d) zda existuje zvýšené operační riziko vyplývající ze systémů včetně základního distribuovaného registru a jakékoli obchodní platformy, tržní infrastruktury nebo platebního systému, které se používají pro vydávání nebo převod tokenů, a ze strany jiných poskytovatelů služeb souvisejících s kryptoaktivy, např. správců, o něž se tokeny nebo rezervní aktiva mohou opírat.

Článek 5

Koncepce programu zátěžových testů

1. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby jejich program zátěžových testů byl schůdný a realistický a aby výsledkem zátěžových testů bylo informované rozhodování na všech úrovních řízení o všech stávajících a potenciálních rizicích, která mají podstatný dopad na finanční situaci vydavatele.

2. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů svůj program zátěžových testů pravidelně přezkoumávají a vyhodnocují, aby určili jeho účinnost, spolehlivost a vhodnost jak s ohledem na rizikové charakteristiky příslušného vydavatele samotného, tak na rizikové charakteristiky příslušných vydávaných tokenů, a průběžně jej aktualizují. Toto hodnocení se provádí každoročně a plně zohledňuje vnější i vnitřní podmínky.

3. Při navrhování programu zátěžových testů zohlední vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů všechny následující prvky:

- a) účinnost programu z hlediska splnění jeho zamýšlených cílů;
- b) potřebu zlepšení;
- c) zjištěné rizikové faktory, zdůvodnění a návrh příslušných scénářů, předpoklady modelu a citlivost výsledků vůči těmto předpokladům, jakož i úlohu odborného posouzení s cílem zajistit, aby byl program doplněn spolehlivou analýzou;
- d) výkonnost modelu, včetně jeho výkonnosti při použití údajů získaných mimo vzorek, jako jsou údaje, které nebyly použity pro vývoj modelu;
- e) způsob začlenění možných nepříznivých cyklů, při nichž se vzájemně ovlivňuje solventnost a likvidita;
- f) přiměřenost možné provázanosti zátěžových testů solventnosti a zátěžových testů likvidity;
- g) zpětnou vazbu od příslušných orgánů v rámci jejich dohledových nebo jiných zátěžových testů;
- h) přiměřenost datové infrastruktury (implementace systémů a kvalita dat);
- i) odpovídající úroveň zapojení vrcholového vedení a řídicího orgánu;
- j) všechny předpoklady, včetně obchodních a/nebo řídicích předpokladů, a zamýšlená řídicí opatření na základě účelu, druhu a výsledku zátěžových testů, včetně posouzení proveditelnosti řídicích opatření v zátěžových situacích a měnícím se podnikatelském prostředí;
- k) přiměřenost a transparentnost příslušné dokumentace.

4. Všechny druhy prováděných zátěžových testů jsou v rámci programu zátěžových testů náležitě zdokumentovány.

5. Program zátěžových testů se vyhodnocuje v rámci celé organizace, například výborem pro rizika a interními auditory. Na hodnocení tohoto procesu se podílejí i organizační jednotky, které nejsou odpovědné za návrh a provádění programu, nebo nezávislí odborníci, a to s ohledem na příslušné odborné znalosti konkrétních subjektů.

6. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby jak v případě počátečního návrhu, tak v případě hodnocení programu zátěžových testů proběhl účinný dialog se zapojením odborníků ze všech podnikových oblastí vydavatele a aby program a jeho aktualizace byly řádně přezkoumány vedoucími osobami a řídicím orgánem vydavatele, které jsou rovněž odpovědné za sledování provádění programu a dohled nad ním.

Článek 6

Druhy zátěžových testů

1. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů provádějí zátěžový test solventnosti a zátěžový test likvidity.

2. Zátěžový test solventnosti zachycuje dopad určitého vývoje včetně makroekonomických nebo mikroekonomických scénářů na celkovou kapitálovou pozici vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, mimo jiné i na jeho minimální nebo dodatečné kapitálové požadavky, a to prostřednictvím projekce kapitálových zdrojů a požadavků vydavatele, zdůrazněním jeho zranitelných míst a posouzením jeho schopnosti absorbovat ztráty a dopadu na jeho solventnost.

3. Zátěžový test likvidity zachycuje dopad určitého vývoje včetně makroekonomických nebo mikroekonomických scénářů z hlediska financování a tržního rizika a šoků na likviditu rezervy aktiv a na celkovou likviditní pozici vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, včetně dopadu na jeho minimální nebo dodatečné požadavky na likviditu.

4. Konkrétní podoba, složitost a úroveň podrobnosti metodik zátěžových testů musí odpovídat povaze tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, včetně povahy, rozsahu a objemu práv na zpětnou výměnu, jakož i složitosti, koncentraci a složení rezervních aktiv vydavatele.

Článek 7

Minimální četnost různých zátěžových testů

1. Zátěžový test solventnosti se provádí alespoň čtvrtletně u vydavatelů významných tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů a pololetně u vydavatelů tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů, které nejsou významné.
2. Zátěžový test likvidity se provádí u všech vydavatelů tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů alespoň jednou měsíčně.

Článek 8

Vnitřní systémy správy a řízení v rámci provádění zátěžových testů

1. Program zátěžových testů vydavatele tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů přijímá jeho řídicí orgán, který odpovídá za jeho provádění v souladu s tímto nařízením a nařízením (EU) 2023/1114.
2. Součástí programu zátěžových testů je posouzení, zda členové řídicího orgánu mají společně dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti k tomu, aby mohli provádět všechny následující činnosti:
 - a) plně porozumět dopadu zátěžových situací na celkový rizikový profil vydavatele;
 - b) zajistit, aby v souvislosti s prováděním zátěžových testů byly přiděleny jasné odpovědnosti a dostatečné zdroje, jako jsou kvalifikované lidské zdroje a systémy informačních technologií;
 - c) aktivně se zapojovat do diskusí se zaměstnanci podílejícími se na zátěžových testech a s osobami, kterým jsou úkoly související se zátěžovými testy zadávány externě;
 - d) přezkoumávat klíčové modelové předpoklady, výběr scénářů a obecně předpoklady, z nichž zátěžové testy vycházejí;
 - e) rozhodovat o nezbytných řídicích opatřeních a projednávat je s příslušnými orgány.
3. Program zátěžových testů je koncipován tak, aby umožňoval provádění zátěžových testů v souladu s příslušnými interními zásadami a postupy vydavatele.
4. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby všechny prvky programu zátěžových testů, včetně jeho posouzení, byly náležitě zdokumentovány v interních zásadách a postupech a případně pravidelně aktualizovány.
5. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby koncepce programu zátěžových testů počítala s účinnou komunikací napříč jejich obory podnikání a úrovněmi řízení s cílem zvýšit informovanost, zlepšit kulturu rizik a podnítit diskusi o stávajících a potenciálních rizicích, jakož i o možných řídicích opatřeních.
6. Program zátěžových testů je koncipován jako nedílná součást rámce řízení rizik daného vydavatele. Zátěžové testy jsou navrženy tak, aby podporovaly různá obchodní rozhodnutí a procesy i strategické plánování. Strategická rozhodnutí zohledňují nedostatky, omezení a zranitelnosti zjištěné během zátěžových testů.
7. Výstupy zátěžových testů se použijí jako vstupy do procesu stanovení ochoty vydavatele podstupovat riziko a jeho limitů a slouží jako nástroj plánování pro určení účinnosti nových a stávajících obchodních strategií a pro posouzení možného dopadu na kapitál a likviditu.

Článek 9

Příslušná datová infrastruktura pro programy zátěžových testů

1. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby byl program zátěžových testů podpořen odpovídající a transparentní datovou infrastrukturou.
2. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby jejich datová infrastruktura byla schopna reagovat na rozsáhlé datové potřeby jejich program zátěžových testů a aby měli zavedeny mechanismy zajišťující nepřetržitou a konzistentní schopnost provádět zátěžové testy podle plánu v souladu s programem.
3. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby datová infrastruktura umožňovala jak flexibilitu, tak odpovídající úroveň kvality a kontroly.
4. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů zajistí, aby jejich datová infrastruktura byla přiměřená jejich velikosti, složitosti a rizikovému a obchodnímu profilu a umožňovala provádění zátěžových testů pokrývajících všechna podstatná rizika, kterým je instituce vystavena.
5. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů vyčlení dostatečné lidské, finanční a materiální zdroje, aby zajistili účinný rozvoj a údržbu své datové infrastruktury, včetně systémů informačních technologií.

Článek 10

Metodika, společné referenční parametry a věrohodnost předpokladů

1. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů určí následující kategorie rizik:
 - a) rizika týkající se hodnoty, převoditelnosti, likvidity, dostupnosti nebo směnitelnosti tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů a rezervních aktiv;
 - b) rizika vyplývající ze systémů, o něž se tokeny vázané na aktiva nebo elektronické peněžní tokeny opírají, včetně základního distribuovaného registru nebo jakékoli jiné technologie tokenů a jakékoli obchodní platformy, tržní infrastruktury nebo platebního systému používaných pro vydávání nebo převod tokenů;
 - c) rizika vyplývající z plnění smluvních ujednání, která příslušný vydavatel uzavřel s jinými vydavateli, poskytovateli služeb souvisejících s kryptoaktivy, finančními institucemi nebo jakoukoli jinou fyzickou či právnickou osobou za účelem vydání nebo převodu tokenů nebo za účelem vytvoření, správy, úschovy nebo investování rezervních aktiv, včetně jakýchkoli ujednání, na jejichž základě vydavatel zadává úkoly externím subjektům.
2. Pro posouzení rizik uvedených v odstavci 1 určí vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů konkrétní rizikové scénáře s využitím historických scénářů a/nebo hypotetických scénářů ve vztahu k různým kategoriím rizik uvedeným v odstavci 1.
3. Konkrétní rizikové scénáře uvedené v odstavci 2 musí být dobře definovány a jejich potenciální dopad musí být kvantifikovatelný.
4. Při určování konkrétních rizik specifikují vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů časový horizont tří let pro rizikové události týkající se zátěžového testu solventnosti a nejvíce jeden rok pro zátěžový test likvidity, rizikové aktivum a přesný popis rizikového scénáře.
5. Vydavatelé tokenů vázaných na aktiva nebo elektronických peněžních tokenů provedou kvantifikaci nebo přibližný odhad závažnosti a věrohodnosti stanovených zátěžových scénářů, jakož i potenciálních ztrát plynoucích z těchto scénářů.

*Článek 11***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. prosince 2024.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN
